

การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงาน
อุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

Operating safety management of practitioner-level employees in the plastics industry in
Samut Sakhon Province

ภัทราพร รุ่งจันเหนือ¹ ดร.สุรภา ไถ่บ้านกวย²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร และ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก จังหวัดสมุทรสาคร โดยผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ซึ่งเกินกว่ากลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้จากสูตรของ Taro Yamane โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติไคสแควร์ และเมื่อพบค่าความสัมพันธ์รายคู่ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สันในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายคู่

ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 อายุ 20-29 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 มีระดับการศึกษานุปริญญา / ปวส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 โดยผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91, SD=0.78$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการด้านความปลอดภัย การทำงาน พนักงาน

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

($\bar{X} = 4.01$) ด้านการดำเนินการปรับปรุง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) ด้านการวางแผนและดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และที่น้อยที่สุดด้านการจัดองค์การอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ABSTRACT

The research was Operating safety management of practitioner level employees in the plastics industry in Samut Sakhon Province. The objectives of this study were 1) to study the level of opinions on the safety management of practitioner level employees in the plastics industry in Samut Sakhon Province and 2) to study the relationship between personal factors and operating safety management of practitioner level employees in the plastics industry in Samut Sakhon Province. The population in the study was practitioner level employees in the plastics industry in Samut Sakhon Province. The researcher used a total sample of 400 samples, which was more than the calculated sample from the formula of Taro Yamane, the research tools were questionnaires and statistical data analysis using descriptive statistics such as percentage, mean and standard deviation. and testing the hypothesis using inferential statistics such as chi-square statistics When the pair correlation was found, Pearson's simple correlation statistic was used to analyze the individual correlation.

The results of the study found that the majority of respondents were 212 females, representing 53.00 percent, aged 20-29, 131 people accounted for 32.75 percent, having a diploma / vocational certificate, 138 people accounted for 34.50 percent, 1-5 years of work experience, 194 people accounted for 48.75 percent. The results of the study on the level of opinions on the safety management of practitioner level employee in the plastics industry in Samut Sakhon Province overall, it is at a high level. ($\bar{X} = 3.91$, $SD=0.78$) And considering each aspect, it was found that the performance evaluation was at a high level ($\bar{X} = 4.01$). At a high level ($\bar{X} = 4.00$) Policy aspect High level ($\bar{X} = 3.86$) Planning and operation at a high level ($\bar{X} = 3.85$) and the least in terms of organizational organization at a high level ($\bar{X} = 3.82$) and the hypothesis testing results found that personal factors in terms of gender, age, education level and work experience is related to the management of work safety practitioner level employee in the plastics industry in Samut Sakhon Province in all aspects were statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: safety management, operating, practitioner level employee.

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอุตสาหกรรมพลาสติก เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจไทย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับระบบเศรษฐกิจประเทศปีละหลายหมื่นล้านบาท และในขณะที่การแพร่ระบาดของ COVID-19 มีผลให้ความต้องการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกห่อหุ้มสินค้าเพื่อรักษาความสะอาดเพิ่มขึ้น อาทิ ถุงพลาสติก กระสอบพลาสติก พลาสติกแผ่น และฟิล์มพลาสติก และจากการที่มีแนวโน้มการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกเพิ่มสูงขึ้นนั้น อุตสาหกรรมพลาสติกจึงต้องมีกำลังการผลิตเพิ่มมากขึ้น ทำให้ต้องมีการใช้งานเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อให้สามารถผลิตสินค้าได้ตามความต้องการของลูกค้า ดังนั้นพนักงานจึงต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้น ความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานก็เพิ่มขึ้นตาม

จากการที่อุตสาหกรรมพลาสติกมีการนำเครื่องจักรและอุปกรณ์มาใช้ในการผลิต บริษัทจึงต้องมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ในการใช้งานเครื่องจักรและอุปกรณ์ให้กับพนักงานทุกคน เพื่อจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานให้พนักงานทุกคนมีความรู้ในด้านการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิต และเกิดความปลอดภัยในการทำงาน สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ส่วนใหญ่เกิดจากพนักงานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของความปลอดภัย ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ นโยบายที่บริษัทได้กำหนดไว้ จึงส่งผลทำให้เกิดการบาดเจ็บ สูญเสีย ทูพพลภาพหรือตาย การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

โดยจากสถิติการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานในปี 2563 นั้น โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก มีการเกิดอุบัติเหตุสูงที่สุด ทำให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เพื่อการคุ้มครองพนักงานจากอันตราย และขจัดการบาดเจ็บ การเจ็บป่วย โรคอุบัติการณ์และการเสียชีวิตจากการทำงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงนำแนวปฏิบัติในเรื่องระบบการจัดการความปลอดภัย และอาชีวอนามัย มาร่างประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำระบบการจัดการความปลอดภัยในการทำงาน และตราเป็นพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 เพื่อวางมาตรการควบคุม กำกับ ดูแล และบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันเป็นกำลังสำคัญของชาติให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความปลอดภัยในการทำงาน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล ในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก จังหวัดสมุทรสาคร จึงได้เห็นถึงพฤติกรรมที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานของพนักงานไลน์ผลิต ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาเรื่องนี้ เพื่อหาแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงาน การป้องกันอุบัติเหตุ และลดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานของพนักงาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร โดยมุ่งศึกษาจากระบบการจัดการความปลอดภัย และอาชีวอนามัย ตามแนวปฏิบัติของ ILO-OSHMS 2001 (International Labour Organization : Occupational Health & Safety Management Standard 2001)

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

พนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก จังหวัดสมุทรสาคร มีจำนวนพนักงานรวมทั้งสิ้น 43,605 คน จากการคำนวณจำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือระดับค่าความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 396 ตัวอย่าง

ขอบเขตพื้นที่ที่จะศึกษา

โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 590 โรงงาน

สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน มีความสัมพันธ์กับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

3.2 การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีการจัดการ

Edwards Deming หนึ่งในนักทฤษฎีการจัดการยุคต้นของการบริหารสมัยใหม่ที่ได้รับการยอมรับไปทั่วโลก ทฤษฎีที่โดดเด่นที่สุดนั้นเห็นจะเป็น Shewhart Cycle ที่ต่อมาได้มีการพัฒนามาเป็น PDCA หรือ

Plan-Do-Check-Act หรือบางทีก็เรียกว่า Deming Cycle ที่เป็นทฤษฎีการพัฒนาแบบต่อเนื่องนั่นเอง โดยแบ่งได้ดังนี้

การวางแผนงาน และ กำหนดวิธีการ (Planning) หลังจากเรามีเป้าหมายแล้ว เราต้องนำเป้าหมายนั้นมากำหนดรายละเอียด สิ่งที่ต้องทำ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ รายละเอียดขั้นตอน ปัจจัยต่างๆที่ต้องใช้ ระยะเวลาเริ่ม-สิ้นสุด บุคคลหรือทีมงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอน และที่สำคัญที่สุดคือ ตัวชี้วัดผล (KPI) เนื่องจากแผนงานหมายถึง เราจะเดินทางไปสถานที่นั้นด้วยวิธีไหน ไปถึงเมื่อไหร่ ดังนั้น ตัวชี้วัดจึงเป็นตัวที่จะคอยบอกว่าวิธีการที่เราเลือกใช้นั้นถูกต้องหรือไม่ เร็ว-ช้าอย่างไร ทรัพยากรที่ใช้ไปเป็นไปตามแผนหรือเกินกว่าที่กำหนดไว้ เพื่อที่จะได้ปรับแผนหรือวิธีได้อย่างทันที่

การลงมือปฏิบัติ (Do) ขั้นตอนนี้คือการลงมือปฏิบัติตามแผนงานและวิธีการที่เรากำหนดไว้อย่างมีวินัย ทักษะการบริหารต่างๆจะถูกหยิบมาใช้ในระหว่างการลงมือปฏิบัตินี้ เช่น การบริหารเวลาให้ได้ตามแผน การประชุมเพื่อตรวจสอบความคืบหน้า การมอบหมายงานเพื่อแบ่งเบาภาระ เป็นต้น ในเรื่องนี้นอกจากการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาตัวเอง การออกกำลังกาย หรือการบริหารการเงินส่วนบุคคล ย่อมต้องใช้วินัยและการบริหารด้านต่างๆด้วยเช่นกัน

การตรวจสอบ (Check) หลังจากเราเริ่มลงมือปฏิบัติไปได้สักระยะ ต้องเริ่มทำการตรวจสอบความคืบหน้าของสิ่งที่เราได้ลงมือปฏิบัติไปนั้นว่าเป็นไปตามแผนงานหรือไม่ ซึ่งสิ่งที่บ่งบอกได้ก็คือตัวชี้วัดที่เรากำหนดไว้นั่นเอง ถ้าจุดที่เราตรวจสอบได้ผลลัพธ์ตามตัวชี้วัดที่เราตั้งไว้หรือดีกว่าแสดงว่าวิธีการที่เราเลือกใช้นั้นยังคงถูกต้อง แต่ถ้าตรวจสอบออกมาแล้วผลปรากฏว่าต่ำกว่าตัวชี้วัดที่ตั้ง ถือเป็นสัญญาณเตือนว่ามีความผิดปกติบางอย่างเกี่ยวกับแผนงานหรือวิธีการที่เรากำหนดไว้ในตอนแรก

การปรับปรุง (Act / Action) ขั้นตอนนี้คือการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนวิธีการหรือทรัพยากรบางอย่างเพื่อให้ผลลัพธ์กลับมาอยู่ในแผนงานหรือเส้นทางสู่เป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในครั้งแรก ซึ่งกระบวนการปรับปรุงเริ่มจากการวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้ผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่เราวางแผนหรือกำหนดไว้ ว่าเกิดจากองค์ประกอบหรือปัจจัยภายใน/ภายนอกใดบ้าง แล้วจึงมากำหนดมาตรการแก้ไขปรับปรุงต่อไป

แนวปฏิบัติระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ILO-OSH 2001

ระบบการจัดการความปลอดภัย และอาชีวอนามัย ILO-OSHMS 2001 คือ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้จัดทำระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ILO-SHMS 2001 นี้ขึ้นเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในเรื่องระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของแรงงาน โดยข้อกำหนดของ ILO-OSH 2001 มีดังนี้

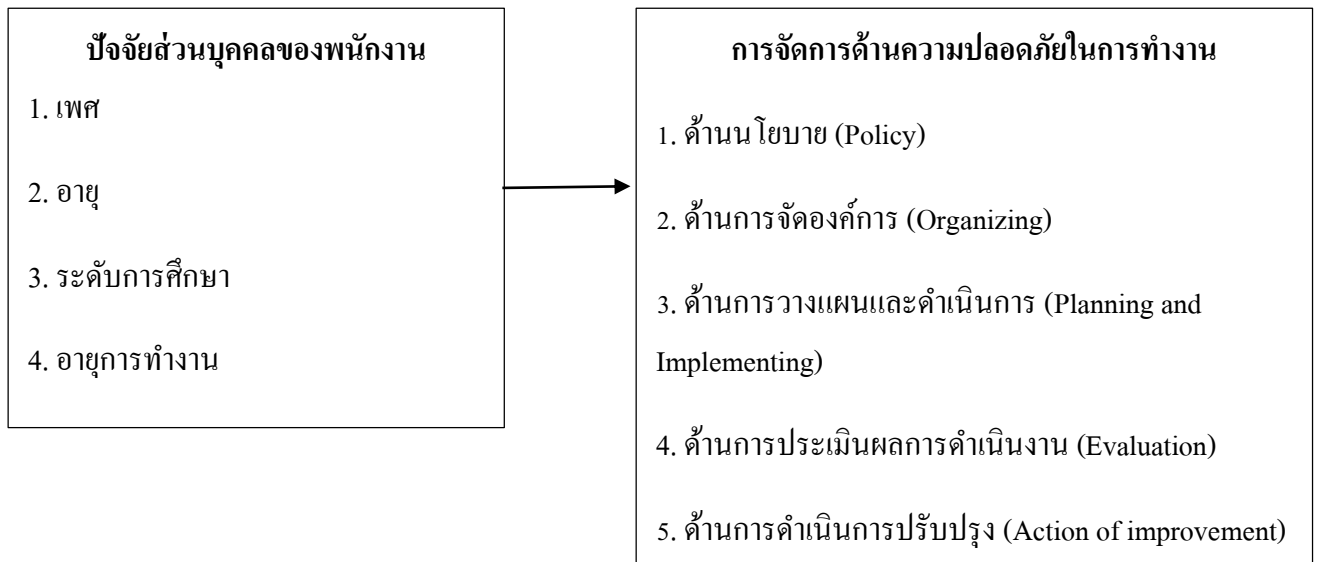
1. นโยบาย
2. การจัดองค์การ
3. การวางแผนและการดำเนินงานตามแผน

4. การประเมินผลการดำเนินงาน

5. การดำเนินการปรับปรุง

การวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวปฏิบัติระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ILO-OSH 2001 เพื่อให้การดำเนินงานในเรื่องระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเกิดขึ้นอย่างมีทิศทาง สอดคล้องกับหลักสากลด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ จึงได้มีการจัดทำแนวทางการดำเนินงานระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาวัฒนธรรมความปลอดภัยที่ยั่งยืนทั้งภายในและภายนอกองค์กร อันเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและสุขอนามัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : แนวปฏิบัติระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ILO-OSH 2001

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ (Questionnaire) ในการศึกษาวิจัย ประกอบกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสรุปผลการวิจัย เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

พนักงานระดับปฏิบัติการใน โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก จังหวัดสมุทรสาคร มีจำนวนพนักงานรวมทั้งสิ้น 43,605 คน จากการคำนวณจำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือระดับค่าความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 396 ตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ซึ่งเกินกว่ากลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 40 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัยจำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.96 และความเชื่อมั่น (Reliability) โดยกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย จำนวน 30 ชุด ด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ 0.81

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยใช้จำนวนร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบสมมุติฐาน แสดงระดับความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_s) จะเป็นค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 (ยูทช โภชวรรณ์, 2548)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 อายุ 20-29 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร โดยแสดงเป็นภาพรวม

(n=400)			
การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงาน อุตสาหกรรมพลาสติก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
ด้านนโยบาย	3.86	0.77	มาก
ด้านการจัดองค์การ	3.82	0.77	มาก
ด้านการวางแผนและดำเนินการ	3.85	0.78	มาก
ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน	4.01	0.77	มาก
ด้านการดำเนินการปรับปรุง	4.00	0.80	มาก
ภาพรวม	3.91	0.78	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD=0.78$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) ด้านการดำเนินการปรับปรุง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) ด้านการวางแผนและดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และที่น้อยที่สุดด้านการจัดองค์การอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

ตาราง 2

สรุปความสัมพันธ์และทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

คุณลักษณะส่วนบุคคล	การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน				
	ด้านนโยบาย	ด้านการจัดองค์การ	ด้านการวางแผนและดำเนินการ	ด้านการประเมินผลการทำงาน	ด้านการดำเนินการปรับปรุง
เพศ	Sig = 0.02* สัมพันธ์ $r_s = 0.08$	Sig = 0.02* สัมพันธ์ $r_s = 0.13$	Sig = 0.01* สัมพันธ์ $r_s = 0.25$	Sig = 0.02* สัมพันธ์ $r_s = 0.10$	Sig = 0.02* สัมพันธ์ $r_s = 0.29$
อายุ	Sig = 0.03* สัมพันธ์ $r_s = 0.27$	Sig = 0.01* สัมพันธ์ $r_s = 0.10$	Sig = 0.01* สัมพันธ์ $r_s = 0.19$	Sig = 0.03* สัมพันธ์ $r_s = 0.11$	Sig = 0.04* สัมพันธ์ $r_s = 0.24$
ระดับการศึกษา	Sig = 0.02* สัมพันธ์ $r_s = 0.08$	Sig = 0.02* สัมพันธ์ $r_s = 0.17$	Sig = 0.05* สัมพันธ์ $r_s = 0.36$	Sig = 0.03* สัมพันธ์ $r_s = 0.12$	Sig = 0.01* สัมพันธ์ $r_s = 0.37$
ประสบการณ์ทำงาน	Sig = 0.05* สัมพันธ์ $r_s = 0.33$	Sig = 0.01* สัมพันธ์ $r_s = 0.33$	Sig = 0.05* สัมพันธ์ $r_s = 0.23$	Sig = 0.01* สัมพันธ์ $r_s = 0.14$	Sig = 0.01* สัมพันธ์ $r_s = 0.26$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิเคราะห์ความสัมพันธ์และทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ทุกด้านในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ทุกด้านในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ทุกด้านในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ทำงาน มีความสัมพันธ์กับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ทุกด้านในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร จากผลการศึกษาพบว่า การศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาครอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสุรชัย ตริยสีตานันท์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา จากผลการศึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับ 5 ด้านตามระบบการจัดการความปลอดภัย และอาชีวอนามัย ILO-OSHMS 2001 ได้แก่ นโยบาย การจัดการองค์กร การวางแผนและการดำเนินงานตามแผน การประเมินผลการดำเนินงาน และการดำเนินการปรับปรุง สามารถอภิปรายตามค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุดไปน้อยสุด ได้ดังนี้

1. ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน พบว่า อยู่ในระดับมากโดยมีประเด็นสำคัญคือพนักงานปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนที่กำกับในทุกอย่างเคร่งครัด และมีการนำมาตรการแก้ไขสาเหตุซึ่งได้จากการสอบสวน เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดเหตุซ้ำ โดยมีระบบการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัยเป็นตัวควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชญญากานต์ โกกะพันธ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และผลการดำเนินงาน

2. ด้านการดำเนินการปรับปรุง พบว่า อยู่ในระดับมากโดยมีประเด็นสำคัญคือพนักงานไม่ใช้เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ชำรุดโดยเด็ดขาด และมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นจากนั้นทำการตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวสิริมา เศษภิญญา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ABC

3. ด้านนโยบาย พบว่า อยู่ในระดับมากโดยมีประเด็นสำคัญพนักงานปฏิบัติตามกฎระเบียบและนโยบายอย่างเคร่งครัด และมีการดูแลรักษาความสะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในองค์กรตามมาตรฐาน 5ส. ตามที่ได้กำหนดหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมด้านความปลอดภัยไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริศนา ทองอร่าม , เพชรสุนีย์ ทั้งเจริญกุล และอภิรดี นันทศุภวัฒน์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ระบบการจัดการความปลอดภัยในการทำงานสำหรับพยาบาล : กรณีศึกษาโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีผลการศึกษาพบว่าการจัดการความปลอดภัยในการทำงานสำหรับพยาบาล ด้านนโยบายความปลอดภัย ($\bar{X}=1.95, SD=0.58$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

4. ด้านการวางแผนและดำเนินการ พบว่า อยู่ในระดับมากโดยมีประเด็นสำคัญคือมีการประเมินอันตรายและความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้น โดยจะดำเนินงานตามแผนฉุกเฉินให้สอดคล้องกับนโยบายทันทีหากเกิดเหตุ และจะจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ใช้ทุกชนิดให้อยู่ในที่ที่เหมาะสมและปลอดภัยเมื่อใช้เสร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวสิริมา เดชภิญญา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ABC

5. ด้านการจัดองค์การ พบว่า อยู่ในระดับมากโดยมีประเด็นสำคัญคือมีการบันทึกการบาดเจ็บป่วย โรคที่เกี่ยวข้องจากการทำงาน และอุบัติเหตุจากการทำงาน และจัดทำคู่มือการใช้งานของเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้พนักงานเกิดความเข้าใจในการใช้งาน นอกจากนี้ยังมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริศนา ทองอร่าม , เพชรสุนีย์ ทั้งเจริญกุล และอภิรดี นันทศุภวัฒน์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ระบบการจัดการความปลอดภัยในการทำงานสำหรับพยาบาล : กรณีศึกษาโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาครจากผลการศึกษา พบว่า พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาครมีความสัมพันธ์กับการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวชนกานต์ สกุลแถว (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้ห้องปฏิบัติการเคมีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สามารถอภิปรายผลดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน พบว่า ด้านการดำเนินการปรับปรุงมีระดับความสัมพันธ์มากที่สุด $r_s = 0.29$ รองลงมาคือ ด้านการวางแผนและดำเนินการ $r_s = 0.25$ ด้านการจัดองค์การ $r_s = 0.13$ ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน $r_s = 0.10$ และด้านนโยบาย $r_s = 0.08$ ตามลำดับ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน พบว่า ด้านนโยบายมีระดับความสัมพันธ์มากที่สุด $r_s = 0.27$ รองลงมาคือ ด้านการดำเนินการปรับปรุง $r_s = 0.24$ ด้านการวางแผนและ

ดำเนินการ $r_s = 0.19$ ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน $r_s = 0.10$ และด้านการจัดองค์การ $r_s = 0.10$
ตามลำดับ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน พบว่า ด้านการดำเนินการปรับปรุงมีระดับความสัมพันธ์มากที่สุด $r_s = 0.37$ รองลงมาคือ ด้านการวางแผนและดำเนินการ $r_s = 0.36$ ด้านการจัดองค์การ $r_s = 0.17$ ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน $r_s = 0.12$ และด้านนโยบาย $r_s = 0.08$
ตามลำดับ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ทำงาน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน พบว่า ด้านนโยบายและด้านการจัดองค์การมีระดับความสัมพันธ์มากที่สุด $r_s = 0.33$ รองลงมาคือ ด้านการดำเนินการปรับปรุง $r_s = 0.26$ ด้านการวางแผนและดำเนินการ $r_s = 0.23$ และด้านการประเมินผลการดำเนินงาน $r_s = 0.14$
ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากองค์ประกอบการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดองค์การมีค่าน้ำหนักน้อยที่สุดในระดับความคิดเห็นของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า มีการจัดทำคู่มือการใช้งานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ ดังนั้นโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ควรมีระบบการจัดการคู่มือการใช้งานเครื่องจักรและอุปกรณ์โดยคำนึงถึงการอ่านที่เข้าใจง่าย สามารถปฏิบัติได้

2. จากองค์ประกอบการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประเมินผลการดำเนินงานมีค่าน้ำหนักมากที่สุดในระดับความคิดเห็นของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การนำมาตรการแก้ไขสาเหตุซึ่งได้จากการสอบสวน เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดเหตุซ้ำและการปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนที่กำกับในทุกที่อย่างเคร่งครัด ดังนั้นโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ควรมีการประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและปฏิบัติโดยเคร่งครัด

3. จากองค์ประกอบการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์ต่อการ

จัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเนื่องจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่มีการการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาถึงอนุปริญญา และมีอายุการทำงานยังไม่มากพอรวมทั้งส่วนใหญ่อายุยังไม่มากจึงทำให้การลำดับความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยน้อยลง ดังนั้น โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตจังหวัดสมุทรสาครควรจัดการอบรมและให้ความรู้แก่พนักงานอย่างต่อเนื่องและควรเน้นให้พนักงานเข้าใจถึงความปลอดภัยในการทำงานกับพนักงาน

เอกสารอ้างอิง

- ชญานุกานต์ โทกะพันธ์. 2559. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และผลการดำเนินงานขององค์กร กรณีศึกษาโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชนกานต์ สกกุลแถว. 2559. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้ห้องปฏิบัติการเคมีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรีศนา ทองอร่าม , เพชรสุนีย์ ทั้งเจริญกุล และอภิรดี นันท์ศุภวัฒน์. 2560. ระบบการจัดการความปลอดภัยในการทำงานสำหรับพยาบาล : กรณีศึกษาโรงพยาบาล มหาราชนครเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระพยาบาลวิชาชีพ. โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่.
- สุรัชย์ ตรีศิลานันท์. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สิริมา เดชภิญญา. 2561. การรับรู้การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ABC. การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.
- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. แนวปฏิบัติระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ILO-OSH 2001. ค้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2564 จาก https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/documents/publication/wcms_bk_pb_289_th.pdf
- Dr. Edwards W. Deming. ทฤษฎีการจัดการ(PDCA). (2561). ค้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2564. จาก <https://www.enttraining.net/article/PDCA>